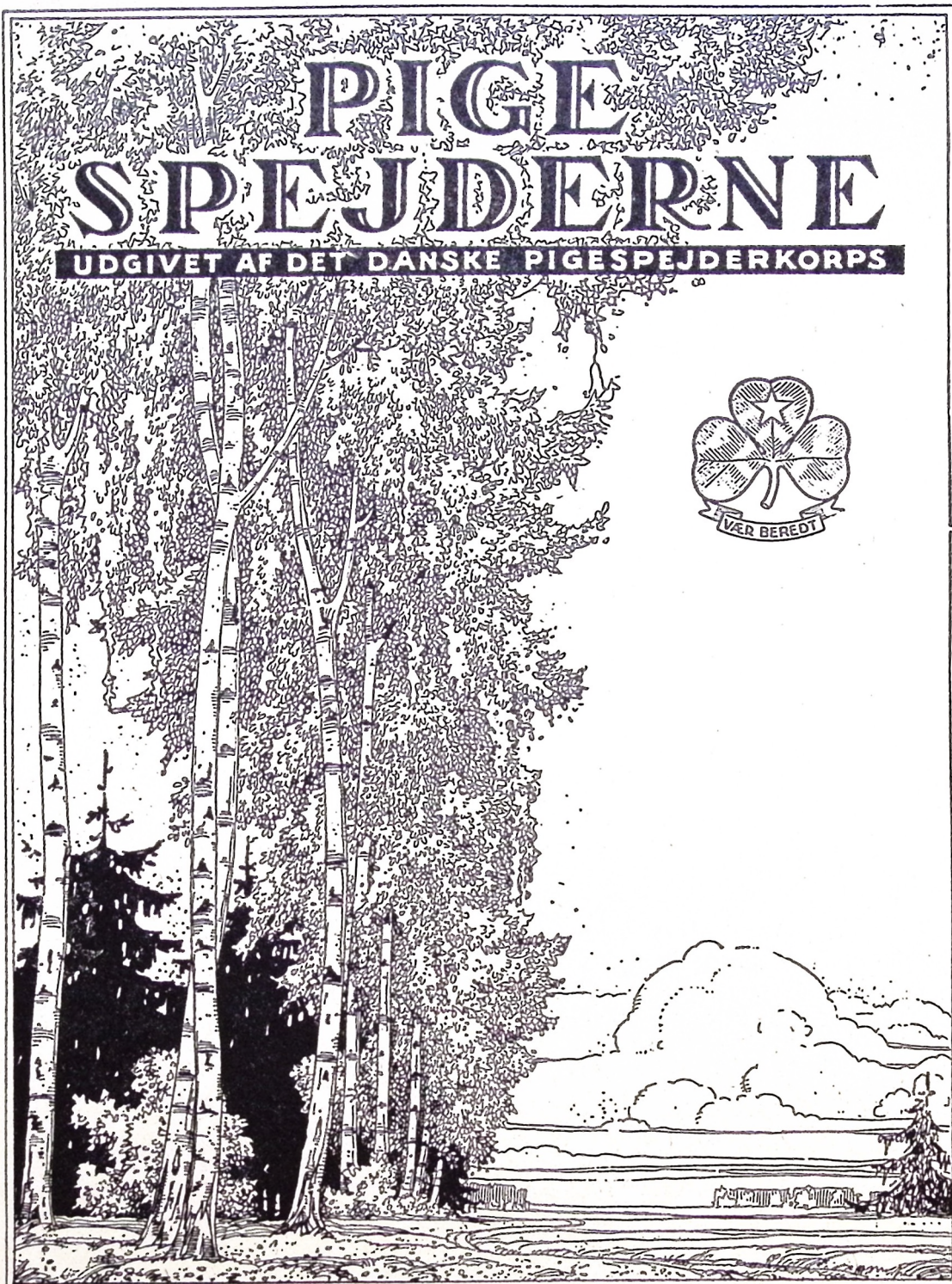

1935

NR. 6

Lejrudstyr

Lejrseng	17,00
Sovepose.....	29,50
Barnesovepose.....	24,50
Lejrtæppe, 1,50×2,00 m	9,50
Tæppehylster.....	2,75
Lagenpose.....	3,50
Madrasvaar	3,50
3 Mands do	5,75
Rygsæk med Meis, originale	20,00—23,00
do. do.	9,50—11,00—16,00
Tornysterrygsæk	10,00
Blaa Tværsæk	1,90
Spisebestik, rustfrit	1,85
Ske, Kniv og Gaffel i Pose	1,15
1 Sæt Tallerkener og Krus.....	1,40
Sejldugsvandfad	1,80
Sejldugsspand	2,50
Fodfolksspade	4,25
Spejderspade	2,25
Økse	4,00
Øksehylster	1,15
Teltlygte	1,15

Har DU, hvad du skal bruge
til Sommerens Lejr?

Det danske Pigespejderkorps Depot,
Spejderskolen — Korinth — Fyn.

Postkonto: 40673.

Depotets Filial i København:
Vestervoldgade 94^{III}

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
REDIGERET AF MERETE KLOCH, HJØRRING

Nummer 6

Juni 1935

18. Aarg.

RAADSKLIPTEN

SOMMERLEJREN

Jeg sidder og tænker paa alle jer glade Spejdere, der er saa lykkelige at skulle i Sommerlejr, jeg siger lykkelige, for jeg synes, at det er en af de største Oplevelser, man kan faa.

Og nu vilde jeg saa sige til jer: Gør hver især, hvad I kan, for at Lejren bliver den virkelig store Oplevelse baade for jeres Fører og for alle Kammeraterne. I rykker ud i Lejr med godt Humør, og I ved, at der venter jer en Række herlige Dage, hvor Tiden gaar med Arbejde, Leg (Spisning ikke at forglemme) og frit Samvær med Kammerater. Sæt jer nu for, at det gode Kammeratskab, det, der giver den virkelig fine og rigtige Tone mellem Spejdere, det skal praktiseres i Lejren, ogsaa i de ganske smaa daglige Hændelser. Jeg ved, at I gerne vil gøre jert bedste, som I har lovet, da I aflagde Spejderløftet, og derfor er det vigtigt at gøre sig klart, at det bedste Du — den enkelte Spejder — kan bringe til Sommerlejren, til Samværet med alle de andre, er dette, at prøve at være en god Kammerat. Naar Du rigtig tænker paa de Ord: vær en god Kammerat, tror jeg, Du sy-

nes som jeg, at de rummer uendelig meget, og de griber ind alle Vegne, hvor vi arbejder sammen, derfor har de saa stor en Betydning og Virkning.

Gid I maa faa en dejlig Sommerlejr, nogle Dage, hvor I oplever noget godt sammen i Glæde og Alvor. Naar I saa om Aftenen sidder ved Ilden, de Øjeblikke I har glædet jer til hele Dagen, ønsker jeg for jer, at I maa føle den Samhörighed og det Kammeratskab, som styrkes og udvikles i Dagens forskellige Arbejdstimer, hvor Enhver gør sit bedste.

Og til allersidst, naar Baalet kun er Gløder, kommer et lille stille Øjeblik, hvor taknemlige Tanker gaar hjem til Mor og Far, ogsaa fordi vi fik Lov at komme i Lejr, og Du tænker paa Dagens Oplevelser eller paa, hvad Du kan gøre meget bedre i Morgen eller Hjemme efter Lejren og i næste Skoleaar! Hvis Du stille bøjer dit Hoved, eller Du ser op til den straalende Stjernehimme, saa sig din Tak til Gud, der gav Dig alt det gode, Du har, og som gav Dig igen en indholdsrig Dag ude i den vidunderlige Natur sammen med Kammerater.

Chefen.

Kronprinsessen.

Danske Pigespejdere!

Det er mig en stor Ære under dette Billede at skrive en Velkomsthilsen til Danmarks unge Kronprinsesse.

Vi ved, at hele Landet har glædet sig

uendeligt, da Sveriges Prinsesse Ingrid blev forlovet med vor Kronprins — og der var en Jubel uden Ende, da hun steg i Land i Danmark for at være vor egen Kronprinsesse.

I har alle set Billeder af hende, og mange af jer har sikkert set hende køre forbi og set hendes Smil.

Jeg er blandt dem. Jeg har haft den store Ære at blive forestillet for hende ved en stor Hoffest paa Christiansborg. Det var et dejligt Øjeblik. Hun stod ved Siden af Kronprinsen i Døren til Salen, hvor vi var, og smilede til os — og det første Indtryk, jeg havde, var: Hvor er hun dog henrivende — meget smukkere end alle Billeder — saa ung (ligesom mange af jer Spejdere) og saa straalende. Faa Minutter efter stod hun foran mig og gav mig Haanden, en lille Haand med et fast og bestemt Haandtryk — karakteristisk for de Mennesker der ved, hvad de vil — og mit Hjerte følte i det Øjeblik: Lille Kronprinsesse Ingrid — Gud velsigne Dig og Dit Liv!

Kære Spejdere — vi bliver alle rigere, naar vi faar noget stort og godt i Livet. I har alle faaet noget stort i denne Tid, for I har hver enkelt af jer faaet jeres egen Kronprinsesse, som tilhører jer, og som I kan stole paa er et ægte Menneske, der vil gøre sin Pligt mod sit Land og sit Folk.

Og vi danske Pigespejdere, Du og jeg og vi alle, ønsker Kronprinsesse Ingrid et glad og lykkeligt Velkommen til Danmark.

Souschefen.

Smaa Ord om store Kvinder.

For mere end 50 Aar siden havde en ung, finsk Pige, Mathilda Wrede, i flere Nætter den samme Drøm, hvori der forekom en hærget og skummelt udseende Mand, der klagede sig saa ynkeligt og bad hende om Hjælp. Og nogle Dage senere stod hun Ansigt til Ansigt med den selvsamme Mand, hun havde set i Drømme; — det var i Faderens, Guvernørens, Bolig i Wasa, og Manden var en Fange, som Guvernøren havde ladet hente fra Arresthuset til at udføre lidt Snedker-

arbejde for sig. Mathilda studsede, men maatte sige nogle venlige Ord til sin Drømme-Mand, talte og blev ved med at tale, uden at hun selv gjorde sig Situationen rigtig klar. Andægtigt lyttende afbrød omsider den store, brutale Fyr hende og sagde: „Hvorfor kommer De ikke over i Fængslet og taler saadan til os? Vi kunde nok have det nødigt!“ Og hun kom! Hun fik Lov at færdes overalt i Fængslet, hun var hos hver eneste een af Fangerne, og hun talte til dem paa sin hjertelige og jævne Maade, saa de maatte lytte til hendes Ord; selv de mest forstokkede Forbrydere, der først havde set paa hende med Mistro og Afsky som en af dem, der nu igen

„skulde til at omvende dem“, de kunde ikke modstaa. Da Mathildas Familie kort Tid efter flyttede til Syd-Finland, frygtede hun, at det nu skulde være forbi med hendes Fængselsbesøg. Men en skønne Dag befandt hun sig hos Inspektøren for Finlands Fængselsvæsen for at faa udvirket Tilladelse til at besøge alle Fængslerne.

Direktøren saa ret skeptisk paa den purunge Pige, der stod overfor ham i et saa enestaaende Ærinde, og spurgte saa om hendes Alder. „20 Aar,“ var Svaret. „Det er ikke nogen høj Alder.“ „Det er det ikke,“ lød Mathildas frejdige Svar, „men det bliver bedre om nogle Aar.“ Tilladelsen fik hun, alle Finlands Fængsler stod hende nu aabne, og igen mere end 30 Aar virkede hun dér under sit Valgsprog og Løsen: Naade og Fred. Men for at I rigtig kan lære denne store finske Personlighed at kende, maa I læse nogle af de mange Bøger, der er skrevet om hende. Læs om de mange rørende Beviser paa Fangernes Kærlighed til hende, der elskede alle Syndere. Paa den bedste Plads i Mathilda Wredes Værelse stod et lille, smukt udskaaret Skab, en sidste Gave fra en dødssyg Fange i Kakola-Fængslet. Paa den ene Side var indgraveret et M. W., paa den anden Wredernes Vaaben, for, som han sagde: „Jeg ved, Frøkenen har den daarlige Vane at give alt, hvad De har, bort; men dette Skab maa ikke foræres bort.“

Ligesaa glad som overrasket blev hun, da en af Fangerne en Dag gav hende en lille Broche, nøjagtig Magen til den, hun altid bar, og med de samme Ord: Naade og Fred. Den var ikke, som det saa ud til, lavet af Elfenben, men af et Kødben, som han havde fundet i sin Suppe engang og siden haft liggende i Solen, for at den kunde blege det og trække Fedtet ud af det. „Og det skal være som et Billede paa os Fanger,“ sagde han, „med al vor Daarlighed og Synd, et elendigt Materiale, hvoraf Gud dog, som De har sagt, er i Stand til at forme Prydelser for sit Rige, naar hans Sol faar suget det onde ud af os.“

Men det var ikke alle Steder, hun blev modtaget godt. F. Eks. kom hun en Dag til en Morder, for hvis Dør 2 Betjente Dag og Nat holdt Vagt. Hun tiltvang sig dog Adgang

til ham — han fo'r op mod hende med Lærkerne uhyggeligt raslende:

„Hvem er De, og hvad vil De? Jeg ved det: De er Mathilda Wrede, og De kommer for at omvende mig. Men det kan De spare Dem. Er De Wasa-Guvernørens Datter?“

„Ja, har De kendt Fader?“

„Han var min Fjende, men den stateligste Karl, jeg har set. De er nok lang, ligesom han, men føj, hvor ser De ud, lang og ranglet — og sikken en Næse!“

„Ja“, svarede Mathilda sagtmodig, „vi kan ikke alle være saa smukke, som Far var, og som De er. Forøvrigt er det ikke videre høfligt af Dem at lade mig staa op, naar De sidder!“

„Her er ingen Stol — og De tør vel ikke sidde hos mig?“

Lidt efter sad hun og den farlige Matti Side og Side i fortrolig Samtale om Sibirien, hvor til han havde været forvist.

Mange Skuffelser beredte disse hendes „kære, gamle Dreng“ hende, naar de siden hen var ved at falde tilbage til deres daarlige Vaner; men det kunde dog ikke maale sig med den Glæde, hun følte, naar hun hørte, at det gik dem godt ude i Livet. Og altid kom de til hende efter Trøst eller Hjælp. Engang kom de 4 Mand høj for at bede om Penge. Mathilda Wrede gav dem sin Bankbog og bad dem selv springe hen og hæve, hvad de behøvede, „men ikke mere, for der er mange, der skal have“. I 4 Dage hørte hun intet til dem eller Bogen; ingen af dem havde nogen sinde haft eller var blevet betroet en Bankbog, og saa var de blevet enige om, at hver af dem skulde have den eet Døgn — og det var et meget lille Beløb, der var hævet paa den.

Det bedste Bevis paa, hvad hun betød for Fangerne, gav vel en stolt Yngling, der overfor hende begyndte en meget detaljeret Beskrivelse af, hvordan Fangerne smuglede Tobak ind i Fængslet. Mathilda Wrede følte sig saaret og vilde afbryde ham, men forgæves. Da han var helt færdig, sagde han:

„Forstaar De da ikke, hvorfor jeg fortæller Dem alt det. Vi Mænd har besluttet at vise Dem vor Kærlighed, Agtelse og Fortrolighed som Tak for, hvad De gør for os og vore Fa-

milier ved paa denne Maade at give os i Deres Hænder. Men vi ved, at De ikke vil svigte og misbruge vor Fortrolighed ved at røbe os — det ved vi alle — og nu kender De altsaa ogsaa vore Hemmeligheder."

Og inden i Mathilda Wrede jubledet det: „Mine herlige Dreng! Jeres Handlinger kan jeg ikke billige — men jeres Fortrolighed skal jeg aldrig svigte."

Mathilda Wrede — „Fangernes Ven" — døde 1928, 64 Aar gammel.

Nigger.

Internationalt Nyt

NYT FRA CHEFERNE. Verdensspejderchefen (the Chief Scout) og Verdenspigespjederchefen (the Chief Guide) begyndte den sidste Etape af deres Verdensrejse, da de den 9. April gik i Land i Victoria i British Columbia og tog afsted paa en tre Maaneders Tur gennem Canada fra Vest til Øst. De vil deltage i Lejre i Montreal den 24. Maj og i Quebec den 27. Maj. De forlader Canada tidligt i Juli og tager derfra paa et Besøg til de Forenede Stater.

ÆRKEHERTUGINDE ILEANA OG DE ØSTRIGSKE PIGESPEJDERE. Ærkehertuginde Ileana, gift med Ærkehertug Anton af Habsburg, har venligst samtykket i at blive Præsident for det østrigske Pigespjederforbund. Før sit Giftermaal stiftede hendes kejserlige Højhed Pigespjederbevægelsen i Rumænien. Ved den nye Præsidents udmærkede Hjælp er det lykkedes Pigespjederne at faa et stort, bekvemt Hovedkvarter med Kokken og en smuk Have.

EN BELGISK „GOOD TURN". Paa Opfordring om Hjælp til Ofrene for den øjeblikkelige økonomiske Krise, som hendes Majestæt, den belgiske Dronning, havde udstedt, svarede Drengespjederne med at organisere en „Journée de l'Entr'Aide". De laante 250 Lastbiler, i hvilke de kørte igennem Gaderne og foretog Husindsamling af Klæder og Fodevarer. I Forvejen var Folk blevet underrettet om Indsamlingen ved Hjælp af Opslag paa Gaderne og Lastbiler forsynede med Højttalere.

Lastbilerne blev tomt i Drengespjederne's Hovedkvarter, men Kl. 2 om Eftermiddagen var Hovedkvarteret fuldstændig overfyldt, og et nyt Depot maatte aabnes andetsteds. Dronningen selv kom til Stede for at takke Spejderne og inspicere Resultatet af Arbejdet.

Drengespjederne i Liège arrangerede en lignende „good turn" og brugte til Propaganda bl. a. nogle Elefanter.

Pigespjederne har syet, strikket og repareret Klæder, som er blevet sendt til le Comité National de Secours.

JUBILÆUMSFESTLIGHEDER I ENGLAND. Paa den smukke, lune Aften, der dannede Afslutningen paa Kong Georgs Jubilæumsdag, samledes en Skare paa næsten 200,000 Mennesker, hvoriblandt en Mængde Dreng- og Pigespjedere i Hyde Park for at overvære Antændelsen af det første af den Kæde af Baal, som Drengespjederne havde bygget ud over hele Landet. Paa det fastsatte Tidspunkt blev Nationalsangen afsunget, og i det Øjeblik, den sidste Tone lød, flammede Baalet op, antændt af H.M. Kongen ved et Tryk paa en elektrisk Kontakt i Buckingham Palace omtrent to Kilometer borte. Den enorme Pyramide flammede op og oplyste den hele Scene med de Tusinder af Ansigter. Dette var Signalet til, at omtrent 2000 Baal paa alle Englands vigtigste Højdepunkter blev antændt, saaledes at en Tilskuer i en Flyvemaskine kunde se de uendelige Rækker af blinkende Lys strække sig under ham.

DE SPANSKE PIGESPEJDERES CHEF (National Commissioner). Det er ikke alle og enhver givet at frembringe en Bog og en Baby i Løbet af een Maaned, saadan som Senora de Zulueta, National Commissioner for Muchachas Guias, der sidste Marts fødte sit første Barn, en Son, der blev kaldt Fernando, og udgav Programa Oficial (den officielle Haandbog) for de spanske Pigespjedere. Bogens Trykning blev betalt af hendes Mand som en Gave i Anledning af deres Barns Fødsel.

EN ENGELSK „BROWNIE" FRELSE EN KAMMERATS LIV. Paa en Eng umiddelbart op til Gasværket legede nogle Born, blandt hvilke var den tiaarige „Brownie" Daphne Frith og den otteaarige „Brownie recruit" Hilary Norman. Hilary løb rundt om den lave Mur, der omgiver Gasbeholderen, da hun gled og faldt ned i det omtrent syv Fod dybe Vand, der omgiver Gasbeholderen. Vandet er i stadig Bevægelse, og hun stod i Fare for at blive suget ned. Alle Bornene blev forskrækkede og løb bort undtagen Daphne, som fik fat i Hilarys ene Haand og med stor Vanskelighed trak hende op af Vandet. Daphne var selv i Fare for at blive trukket ned, da Vægten af Hilarys vaade Klæder gjorde det til et yderst haardt Arbejde at løfte hende op. Ved sin Aandsnærværelse og sit Mod frelste Daphne utvivlsomt Hilarys Liv.

Fromse.

Depotet, Korinth, lukket i Juli.

Filialen, København, lukket 1.-15. August.

Hvor færdes danske Pigespejdere i Sommeren 1935?

Norges K. F. U. K. Landslejr: 4.—11. Juli. Ved Tyrifjorden, nær Oslo. 4 Dansk K. F. U. K. Spejdere og 15 fra Det danske Pigespejderkorps. Leder: Divisionschef Magda Andersen, Hurup.

Irland: International Lejr i Ulster. 18.—29. Juli. 8 fra Det danske Pigespejderkorps. Leder: Divisionschef Lise Løytved.

Belgien: International Senior Lejr i Brüssel. 20.—30. Juli. 8 Seniorer og Førere fra Det danske Pigespejderkorps. Leder: Agnete de la Cour.

Polen: Stor international Lejr 11.—25. Juli, nær Warszawa. 8 Spejdere fra Det danske Pigespejderkorps. Leder: Tropsfører Francisca von Scholten.

Our Chalet: Fung. Divisionschef, Vibeke Honoré.

de), Tropsliv og sidst, men ikke mindst, Lokale, mens Børnene fornøjede sig andetsteds. — Resultatet blev, at vi fik overladt et ottekantet Taarnværelse paa 4. Sal inde i Midtbyen. Vi maa selvfølgelig tage Hensyn til 3. Sals Beboerne, men endnu har det ikke voldt større Kvaler. At der med Lokalet følger elektrisk Lys og Brændsel forhøjer Charmen der ved.

Vi gik samtidig i Gang med at forberede en Bazar, jeg rejste bort en Tid (blev Tropsfører samme Sct. Georgsdag), og kom hjem til Lejrforberedelser, der foregik i det tomme Rum, hvor alle Grejerne var flyttet hen, saa først efter Sommerferien begyndte vi at udstyre Lokalet.

Et Sted fik vi Lov at hente 6 gamle Rørstole i en Kulkælder. En Gang Skuring, de gamle Sæder møjsommeligt pillet af og nye lavet af Tæppebaand, lidt Lak, friske og pæne saa de ud. De, der havde Haandelag for Sav og Høvl, fik travlt med at lave Bordplade og Bænke, Bukke fik vi foræret, andre syede Gardiner af gammelt Tøj, vi fik foræret, atter andre malede og lakerede. Malerne tog en ekstra Tørn med at male Cykleskure og Garage i Gaarden, som Løn fik vi Maling og Pensler til vort eget.

I kan spørge: „Blev I færdige — holdt I Indvielse?“, nej, nogen Indvielse fik vi ikke, vi havde forlængst taget det i Brug allesammen, saa ingen tænkte paa noget i den Retning, og vi er aldrig blevet færdige, vi har stadig nye Ønsker, og Forandringer sker stadig.

Til at begynde med opbevarede vi Grejerne i Kasser tildækket med Tøj og fik Billeder til Laans til Væggene. En Patrulje har senere er-

VORE TROPSLOKALER

II

1. Aalborg Trop.

Det er snart en Saga blot, at vi var henvist til at gaa rundt i Hjemmene for at holde Patruljemøder, dog husker jeg tydeligt, at det havde sine Vanskeligheder at komme i Gang med vort Arbejde midt i Familiens Skød, og Traktement, ja, det var trods gentagne Forestillinger uundgaaeligt. — En Overgang holdt vi ugentlige Tropsmøder i et Klasseværelse paa Aalborg Kathedralskole, men Rektor var ikke glad for et saadant Udlaan, der kunde drage flere med sig. — Der var altsaa meget, der talte for at søge eget Spejderhjem, og hvem andre end Forældrene skulde vi ty til.

Sct. Georgsdag 1930 inviterede vi Forældrene med til Fest. De mødte forholdsvis talrigt. Frk. Buchwald, der var Tropsfører den Gang, et Par gamle Spejdere og jeg holdt Møde med Forældrene for at drøfte Tropsraad (2 Medlemmer havde ønsket at fratræ-

Utak er Verdens Løn.

Jeg var meget lille og meget hjælpsom. En gang paa en Banegaard, hvor jeg ventede paa Toget, bemærkede jeg en ældre Dame, der masede med en hel Masse Kufferter paa en

Bænk. Jeg fo'r straks til og tilbød min Hjælp. Hun takkede mig med et elskværdigt Smil, og sejrstolt greb jeg de tre Kufferter, der stod nærmest, og vaklede højroed af Anstrenge efter Damen ud paa Perronen. Pludse-

lig lyder der høje, rasende Raab bag os. Jeg vender mig forskrækket og ser en gammel Herre med Hvalrosskæg og i Skjortærmene med Jakken i Haanden komme farende:

„Kom med mine Kufferter“ o. s. v. — jeg tør ikke mindes mere.

Kun den mindste lille Kuffert var Damens!

Kunde jeg synke i Jorden, havde jeg været borte forlængst.

Georgine.

stattet Kasserne med en Kistebænk, og vi kan trænge til een til, de laante Billeder er forlængst erstattet af gode og morsomme Spejderbilleder, smukke Gardiner er hæklet af Sejlgarn, hver Patrulje har sit Vindue, hyortil de selv har syet Trækgardin, og i Øjeblikket samles der paa smaa Kaktusser. Saadan kan vi blive ved, Tropslokalet bliver aldrig færdigt, men det bliver i vore Øjne stadig smukkere.

Der er kun et „Men“ ved Lokalet, det er, at Troppen er for stor, vi kan til Nød være 50 derinde, naar vi sidder om kunstigt Lejrbaal paa Gulvet, men arbejde eller lege, det kan vi ikke, og Blaamejser og Spejdere kan aldrig samles der paa een Gang. De faa Gange, en Trop er samlet alle, maa vi søge fremmed Sted. Til Gengæld vilde et Lokale, der er stort nok til saa mange, være uhyggeligt for Patruljerne.

Til de, som staar for Spørgsmaalet at skaffe Lokale, vil jeg sige: Faa hellere et Lokale, der skal ofres meget paa for at komme i Orden, hvis man vel at mærke faar Lov at beholde det, end et, der aarlig koster en Del i

Leje. Vi véd, hvilke Midler vi raader over, men aldrig hvordan det er ad Aare, gaar det da ned ad Bakke, er det en Støtte at have et fast Spejderhjemsted.

Molly, I. Aalborg Trop.

Seniorspejdere, se her!

I et Menighedsblad, udgivet af Ansgarskirken i Aalborg, finder vi følgende:

„Legetanter“.

Fra og med Søndag 28. Oktober vil vi hver Søndag Formiddag i Tiden 9,30—12 finde en Del unge Piger (Seniorspejdere) i Ansgars Salen. Hvad skal de gøre? Jo, de skal være „Legetanter“. Der er sikkert mangen en Fader og Moder, der meget gerne vil følges ad til Kirke, men de kan ikke komme af Sted begge to for Børnene. Nu er der en Udvej! Tag Børnene ved Haanden, og naar De kommer til Kirken — send dem saa ned til „Legetanterne“. De skal nok sørge for dem paa bedste Maade.

Eksemplet anbefales til Efterfølgelse i andre Byer.

Spetmeisen.

Kender I den Fugl? Ja, jeg gjorde det ikke, før jeg en Dag var paa Spejdetur, og en af de smaa Spejdere spurgte: „Hør, hvad er det dog for en morsom lille Fugl, kender du den?“ Nej, jeg maatte med Skam sige, at det gjorde jeg ikke, men for at faa det opklaret, listede jeg lidt nærmere, og — klik — nu sad Fuglen i mit Apparat, og saa

skulde vi nok faa opklaret, hvad det var for en.

Næste Gang, der var Patruljemøde, spurgte de allesammen meget interesseret, om jeg havde fundet ud af, hvad det var for en Fugl, og om de maatte se Billedet, og saa fortalte jeg dem, hvad det var for en. Har I Lyst at høre med?

Det var en Spetmeise, og jeg vil lige fortælle jer, hvorledes I bedst kan finde den.

Kommer I ud i Skoven en Dag, vil I næppe være naaet Skoven, før Spetmeisens klare Fløjt: Huydydyt, huydydyt, som den i

hurtigt Tempo gentager i det uendelige, lyder i vort Øre. Faar vi Øje paa Fuglen, som Lyden kommer fra, vil vi for os se en lille livlig Fugl, omtrent paa Størrelse med en Stær, der med raske Bevægelser bearbejder et Træ. Snart hopper den paa Spettemaner op ad Stammen, men i næste Øjeblik vender den, saa den faar Hovedet nedad, og vi ser, at det gaar lige saa godt paa den Maade. Maaske lægger den slet ikke Mærke til jer, saa I paa ganske nært Hold kan betragte den, saa I kan faa det lige, spidse Næb, den korte Hale, den blaa-graa Ryg og den brunlige Underside at se. Navnlig hvis den er i Færd med at bygge Rede, kan den være næsten baade døv og blind.

Reden bygges i et Hul i et gammelt Træ, oftest i Skoven, men heller ikke sjældent i gamle Haver. Og nu hænder det jo, at det ikke lige netop har den Størrelse, Spetmeisen vil have, men er lidt for stort. Dog, Fuglen ved Raad; den flyver bort og henter noget Ler, og saa murer den i Kanten af Hullet, til det har den rette Størrelse. Som Regel er det ikke noget større Murværk, den præsterer, men det kan dog hænde, at en stor Hule i et gammelt Træ findes saa tiltalende, at den udfører et større Arbejde, som Billedet viser. Muren, Spetmeisen har opført, er ca. 150 Kvadratcentimeter stort og har en Tykkelse af ca. 5 cm. Den er saa fast, at man skulde have Besvær med at brække den ned, hvilket slet ikke vilde kunne lade sig gøre med Hænderne alene. Bag den skærmende Mur lægger Hunnen 6—7 hvide, bruntplettede Æg, og naar Ungerne kommer, bærer Fuglen sig ad omtrent som Stæren. De gamle flyver til og fra, bringende i Reglen en stor Mundfuld Myg, som de snapper ved med raske Bevægelser at skrue sig rundt om Grene og Kviste og tage, hvad der sidder under Bladene.

Naar Ungerne bliver større, sidder de som Stæreunger og kigger ud af Hullet for at være ved Haanden, naar Byttet bringes hjem. Først i Juni gaar Ungerne af Reden og er straks i Stand til at hoppe rundt i Træet med Forældrene.

Spetmeisen er her tidligt i Foraaret, i Marts, og rejser som Regel i August.

Tror I nu, I kan finde den? Men I skal skynde jer, inden dette Kuld Unger er fløjet.

Mine smaa Spejdere var meget begejstrede for Spetmeisen, og de satte sig straks til at tegne Spetmeisen i deres Scrap-bøger.

En Graagaas.

PARIS

Tur — og især Retur.

Ja, saa er der gaaet et Aar med meget godt og lidt ondt, og nu skal vi dreje Næsen fra Paris og lidt længere Nord paa. I Løbet af Aaret er vi blevet enige om, at det ikke er særlig interessant at køre med Toget tilbage igen; men vor medfødte Magelighed forbyder os at trave den Tur, saa det ender med, at vi faar Familien overtalt til at sende vore Cykler ned til os.

Og nu i Dag er det lige bestemt et Aar siden, vi indtog Paris, saa kan det vel være meget passende at lade Madame faa lidt Fred igen. Derfor tager vi paa Toldboden for at hente Cyklerne; men det er næsten nemmere sagt end gjort, det varer i hvert Fald ca. fire Timer og en Masse Penge og Papir for at faa Lov til at trække af Sted med dem. Selvfølgelig kan de ikke køre, Luften er lukket ud, og alt, hvad der paa nogen mulig Maade kan undværes, for at det kan kaldes en Cykel, er væk.

Men hjem med dem kommer vi da, og efter at have faaet Kufferterne ud af Døren og gjort rent for sidste Gang i vort Værelse, starter vi med Danmark som Maal. Da vi vender os om ved det første Hjørne, ser vi hele Familien hænge ud af Vinduet og knuse en lille Taare over de tossede Danskere. Vi regner ud, at vi hver har faaet fire Afskedskys (uha), saa der var ikke noget at klage over.

Paa Vejen ud af Paris køber vi saa de Reservedele til Cyklerne, som var forsvundet paa Vejen herved, og lover at skrive til en hel Masse Mennesker, som vi forresten, slet ikke kendte, naar vi kommer hjem, d. v. s. de troede aldrig, at vi naaede saa langt. Sælgerkonerne paa Gaden raaber „stakkels Børn“

efter os, vel nok paa Grund af vor Bagage, for ellers ser vi da ikke saa stakkels ud — endnu. Det kommer maaske senere.

Vi holder Middagshvil i Vejkanten, Maden bestaar af Brød, Vand og Tomater, (det bliver den nu ved med i de næste 14 Dage), og saa bestiger vi vore Gangere igen, med stort Besvær, husk paa, at vi ikke har kørt paa Cykel i et helt Aar; men op kommer vi da, og er man først igang, gaar det helt godt. Efter Bestemmelsen vil vi overnatte første Gang i Chantilly, det lyder jo ogsaa meget godt, men det er frygtelig svært at komme til det. De første tre Hoteller, vi forsøger, er fuldstændig optagne, det er nu alligevel mystisk, at der ikke er en lille bitte Krog til os; men da vi kigger lidt nærmere paa hinanden, forstaar vi det bedre. For det første er vi „lidt“ snavsede, Landevejen er støvet, og det er 40 Graders Varme; for det andet har vi en Oppakning, som et Par Kludekræmmere, og saa har vi Nakkekrøller, ja, Krøller er nu saa meget sagt, for det hænger glat ned ad Halsen. Da vi først har faaet klippet Haaret som almindelig Drengchaar, faar vi nemt et Værelse i „Den gyldne Løve“, vi maa ganske vist betale forud; men det er ogsaa lige meget, for vi længes efter en Stovvask og lidt Mad.

Heldigvis faar vi ikke saadan et Mas hver Dag, naar vi skal finde Logi, Resten af Turen gennem Frankrig gaar det meget nemt, det bliver endda billigere for hver Dag, der gaar. Vi kører lige gennem den Del af Landet, hvor Krigen stod, saa vi ser stadig de store Kirkegaarde, men mærkelig nok er der ikke ret mange Ruiner at se, men derimod er alle Smaabyerne helt nye og, hvor de ligner hinanden, ligesom de Byer, der hører til Noahs Ark, som vi legede med, da vi var helt unge.

Vor sidste Dag i Frankrig er ikke helt saa heldig, det første er Myggene. Mens vi ligger i Sengen, er vi ved at dø af Skræk over at se paa hinanden, hver for sig er vi sikre paa, at den anden er dødssyg, saadan ser hun ud, med røde Pletter og Vabler baade i Ansigtet og paa Armene. Heldigvis opdager vi, at det er Myggestik; men det ser grusomt ud. For at blive fri for at køre i den værste Middags-hede, har vi bestemt at undvære Morgenmad

Næste Blad

kommer i August

og starte Kl. 6 i Stedet for; men det gør man kun een Gang, for vi kører og kører i en Uendelighed uden at komme nogen Steder. Langt om længe naar vi til den belgiske Grænse; men her vil de minsandten ikke slippe os ind, fordi der er Uroligheder i Minsnebyerne her omkring. Vi prøver paa alle mulige Maader at komme ind, men det højeste, de kan strække sig til, er, at vi faar Tilladelse til at gaa ind i den belgiske Del af Byen (de beholder Cyklerne som Pant) og forhøre hos nogle højere Embedsmænd, om vi ikke kan slippe ind. Det kunde vi have sparet os, for vi bliver sendt tilbage paa den anden Side Bommen med det samme.

Vi kigger længselsfuldt efter en lille Café i den belgiske By, sætter os op igen og kører langs Grænsen 10 km, til vi naar den næste Grænsestation. Først og fremmest maa vi have Mad, ellers kan vi slet ikke klare Toldvæsenet; men i denne mærkelige, lille By, er der ikke een Restauration, der sælger The, Kaffe eller Chocolate, kun Vin og Øl, og det er nu ikke det, vi helst vil have til Morgenmad. Endelig i Byens sidste Hus træffer vi en elskværdig Dame, der er villig til at sælge os en Kop The og lidt Mad. Saa snart den Del af Programmet er overstaet, suser vi til Grænsen, og her finder vi endelig Restaurationen, det er Tolderne, der har sig en lille Bifortjeneste, ja, os tjener de nu ikke noget paa, for de forærer os Sodavand, inden vi kører ud i „Ingenmandsland“, en lille Skov, der ligger imellem de to Toldsteder.

Belgierne er næsten endnu mere flinke, en af dem gaar med i Byen og veksler Penge for os, for at vi ikke skal blive snydt, samtidig gør vi Indkøb til vor Middagsmad (6 Øre for hver), og det lader til at mere ham vældigt. Lidt uden for denne By spiser vi, og lægger os saa til at sove til Middag med Hovedet paa Rygsækken, og ved at sno Kropen lidt faar vi Benene hen over Forhjulet, saa er der ingen, der kan stikke af med os.

Lige som vi sover allerbedst, kommer der en Mand hen og spørger, om vi har vore Papi-rer i Orden, og om vi har Penge. Det er da ikke noget, man saadan fortæller alle og enhver, saa vi beder om at se hans Politiskilt. Da det er i Orden, faar han Besked paa, hvad han vil, og vi kører igen.

Vi havde tænkt at overnatte i Ath; men Vejene er saa gode, at vi kommer dertil alt for tidligt; mens vi drikker lidt Vand, stimler hele Byen sammen om os og kommer med de sædvanlige Spørgsmaal, som vi kan besvare i Søvn, „hvor vi kommer fra? hvorhen Rejsen gaar? hvorfor vi kører? om der da ikke er Jernbane i Danmark? eller om vi ikke har nogen Penge?“ Saa kan vi endelig faa Svar paa, om Vejen til Enghien er god, om der er mange Bakker; men en lille Fyr med det meste af Skjorten ud igennem Bukserne fortæller, at der er fin Vej. Det er der ogsaa, særlig hvis man vilde benytte den til Rutchebane, vi tænker med Længsel paa en 8 km lang Bakke i Nordfrankrig, det var Legetøj mod denne Tur. Men alt slutter jo engang, og vi naar Byen. Der er stor Fest, jeg tror, det er Dyrskue, for de kigger paa os, som om vi var nogle meget mærkelige Skabninger. Om-sider slipper vi da ind paa et Hotel og faar et dejligt Værelse, oven i Købet med to Senge, det er første Gang, siden vi tog fra Paris, at vi ikke ligger og puster hinanden i Ansigtet eller Nakken.

Efter en Tur, hvor vi skiftevis er vaade og tørre, naar vi til Brüssel næste Dag. Madame havde givet os Adressen paa et billigt Hotel, som vi straks opsøger. Det er nu ikke saa forfærdelig billigt; men for en enkelt Gangs Skyld flatter vi os og tager Værelse med varmt og koldt Bad, Telefon og Altan, til Gengæld maa vi saa spare lidt paa Maden, den køber vi efterhaanden, som vi er sultne, mens vi „gør“ Brüssel. Men da vi kommer hjem og gør Regnskab, har det naturligvis ikke været billigere end ellers. Til Gengæld bliver vi enige om, at Brüssel er en dejlig By, her vil vi ned igen, — naar vi bliver rige, altsaa.

Inden vi rigtig begynder næste Dag, henter vi Breve paa Konsulatet, og da Trafikken ikke er særlig stor, læser vi dem, mens vi kører, men det kan Politiet ikke lide — det er

da underligt — saa vi bliver standset og udspurgt om Navn og Adresse. Heldigvis forstaar de ikke Navnene og Adressen er lidt indviklet, saa vi faar Lov til at køre videre. D. v. s. lidt efter er der en anden, der standser os, denne Gang er det en forhenværende Krigsfange, der er vildt begejstret over Danmark, hvor han var et lille Stykke Tid efter Krigen. Den næste, der standser os, er en Forsretningsmand, der ogsaa har været i Danmark, i København og i „Tivveli“ og Malmø, siger han, som om Malmø var en Slags Tivoli.

Efter disse mange Afbrydelser sætter vi Farten op, Vejret er ikke særlig straalende, og vi skal helst naa Antwerpen, inden det bliver alt for sent. Det gør vi ogsaa, efter at have sovet til Middag i en Grøft i øsende Regn. I Dag skal vi være rigtig snedige og tage Ophold i Udkanten af Byen, saa vi hurtigt kan komme ud paa Landevejen i Morgen; vi forsøger det, men da vi kommer igennem Byen, faar vi at vide, at alle Hoteller ligger omkring Jernbanestationen, saa vi vender Madam Svendsen, og kommer midt ind i Byen igen, nu er vi altsaa saa meget klogere.

Da vi har overstaaet det sædvanlige Arbejde, Rengøring, Spisning og Undersøgelse af Byen, køber vi Kort over Holland og Tyskland og bestemmer den Rute, vi skal køre i næste Spejderblad.

K. P.

Hoordan med Cyklen?

Nu er Tiden kommet til de lange Cykelture. Derfor: „Hvordan med Cyklen?“ Er den i Orden? Nogles er maaske; men andres! I kender allesammen Situationen: Naar Kæden paa en af Cyklerne under Turen pludselig springer af eller gaar i Stykker. Den skal gøres i Stand, men hvordan? Det er ikke alle Steder, der er Cyklesmed. Eller Cyklen punkterer! Ingen Pumpe, Lappesager eller noget som helst! Og Spejderne venter, at Føreren skal kunne ordne det hele. Somme Tider kan hun jo ogsaa, men man kan dog ikke forlange, at Føreren ogsaa skal være Cyklesmed. Og der spildes megen Tid.

Hvad om I nu allesammen saa efter, før I cyklede ud, om Cyklen ikke skal smøres,

eller der skal et nyt Dæk paa, eller Kæden strammes. Saa tror jeg ikke, saa let det sker, at I pludselig opdager, mens I farter ud ad Vejen, at Slangen nok saa frækt stikker sin røde Tud ud af et Hul paa Dækket. Tag desuden ogsaa Pumpe og Lappesager med, for selv nye Dæk kan punktere.

Forøvrigt burde det egentlig forlanges, at en Spejder skal kunne lappe sin Cykle. Tænk, hvor ofte den benyttes!

Og saa en anden Ting: Køb nogle gode, stærke Læderremme til at spænde dine Tæpper fast med i Stedet for de 10 Meter mærkelige Snore, der altid er saa løse, saa Tæpperne falder af et Par Gange, inden du naar Lejrpladsen. Første Gang er det maaske sjovt, men den femte Gang?

Et godt Raad!

Sys.

(Læs Kai Marcussen: Cyklen. Axel Andersens Forlag. 1932.

Red.

Forskellige Meddelelser

Spejderchefens Adresse er i Juli Maaned: Spejderchef, Frk. Elisabeth Flagstad, Fisker Andreas Vang, Gudhjem, Bornholm.

En engelsk Pigespejder ønsker Ophold i Danmark.

En engelsk Pigespejder, 26 Aar, ønsker at tilbringe Sommeren (mindst 3 Maaneder) hos en dansk Familie. Mod Kost og Logi tilbyder hun engelsk Konversation, lettere Husgering, Sekretærarbejde eller Hjælp med Børn. Opholdet ønskes hos en Familie (helst Spejderfamilie), hvor der er Lejlighed til at tale Tysk eller Fransk.

Henvendelse til: Miss V. Sly, c/o Girl Guide Headquarters, 17—19, Buckingham Palace Road, London, S. W. 1., England.

Den reglementerede Uniform.

Nu kommer den Tid, da der ud over Landet lyder Klageskrig over, at vor Uniform er for varm, og at de lange Strømper generer, o. s. v.

Husk da paa, at vi har faaet Lov til at gaa med Lejrkitler og dertil Ankelsokker, hvid Hat, opsmøgede Ærmer og alt det andet, I

sukker for — og bær saa din Uniform, saa man virkelig kan se, at det er en Uniform og ikke en tilfældig valgt Kittel. Er det virkelig saa haardt for dig, som du raaber højt til, saa brug dette som en Prøvesten for din Viljestykke. Holder du for Alvor af din Uniform, da vil du hellere svede i den end opgive den for enhver anden nok saa tiltrækkende Paa-klædning.

Lejren ved Slettestrand

faar Besøg af:

Herning Trop	10.—16. Juli.
Fredericia Trop	15.—25. Juli.
Aalborg Blaamejser	23.—30. Juli.

Er der ingen Trop, der vil benytte den første Uge i Sommerferien? De 14 Dage i August er ogsaa frie; meld jer snarest, I vil ikke fortryde at lægge jeres Lejr ved Slettestrand!

Ellen Hasselbalch, Norreg. 7, Norresundby.

Husflidsfondet.

Fra Rønne Trop 10,00 Kr., Nykøbing F. 30,00 Kr. — med tidligere indkomne Beløb ialt 224,00 Kr.

Der er endnu mange Troppe, som har lovet at støtte Fondet, hvor bliver I af?

Bidrag saavel fra Troppe som fra enkelte Spejdere indbetales til Fru Hanna Lund, Læse- søgade 198, Odense. Postgirk 43197.

Jubilæumslejr.

Drengespejderne fejrer 25-Aars Jubilæet med store Lejr. Det danske Spejderkorps har 27. Juli—10. August Lejr paa Ermelundssletten med paafølgende Indkvartering i København. K.F.U.M.-Spejdernes Lejr bliver 6.—15. Juli ved Hjortekær.

En Kammerat til Ferien søges.

Der findes vel ikke en Spejder, der har Lyst til at tage med paa en Cykeltur f. Eks. i Norge en Uge i Slutningen af August eller i September, da jeg først saa faar min Sommerferie og saa faar den med faa Dages Varsel.

Turen skal være saa billig som mulig. Skriv til mig, saa vi kan aftale nærmere.

Lis Reymann, Tropsassistent, 4. Kbhnv., Rosenvængets Allé 3. København Ø.

Divisionslejren paa Lolland-Falster.

Store Pigespejdere med eget Telt kan godt deltage i Divisionslejren, der finder Sted fra Onsdag den 10. Juli til Onsdag den 17. Juli. Lejrpenge 2 Kr. pr. Dag. Lejren kommer til at ligge Øst for Stubbekøbing med Udsigt til 4 Øer. Nær Skov og Strand. Dette lyder som en bedre Sommerpensionsannonce, men kom selv og se, hvor skønt der er paa „Sydhavsøerne“. Sidste Frist for Tilmelding af enkelte Spejdere er den 30. Juni. For Troppe den 20. Juni.

Fromse.

DEPOTET MELDER

og fortæller jer igen, at vi har lukket i Juli — har I nu faaet fat paa det? Her er ingen Mennesker paa Skolen, og intet kan blive ekspederet herfra. Alt maa rekvireres fra Filialen, Vester Voldgade 94, 3. Sal, København K., mellem 1.—31. Juli, hvorimod Filialen har lukket mellem 1.—15. August, og Københavnerne maa skrive til Korinth efter de Nødvendigheder, de har glemt at faa i rette Tid — husk det nu!

Sportsstrømperne er nu paa Lager i en pæn, mørkebrun Farve og en dejlig blød Kvalitet; de faas i Nr. 7, 8 og 9 til henholdsvis 2,00 Kr., 2,25 Kr. og 2,50 Kr. — er I saa glade?

Vi talte i Paasken om, at Depotet skulde skaffe Adressekort og lign. Blanketter til Undervisningsbrug — jeg har dem nu, og de kan faas af de Troppe, der ønsker det, blot Portoen bliver betalt.

Jeg kan fortælle jer, at der har været Rift om Depotets nye Telte, saa hvis I staar for at skulle have et nyt, saa kom med Bestillingen i god Tid — jeg tør ikke love at kunne ekspedere 10 den sidste Dag. Hvis I har gamle Telte, som I gerne vil have „moderniseret“, saa send mig dem bare. Det kan gøres til en rimelig Pris, og det er nu rart, at ens Telt kan aabnes i begge Gavle, og at Væggene kan rulles op, men I tænker maaske ikke nok paa, at man ogsaa i et Telt skal kunne „lufte ud“?

God Sommerlejr allesammen i jeres fine, nye Telte.

Depotforvalteren.

Lidt Hjernegymnastik.

Kan du omdanne Ordet „Sund“ til „flot“, ved i hver Linie at forandre e e t Bogstav. — Det skal være rigtige d a n s k e Ord. — Alle Linierne skal udfyldes med Ord.

Præmieopgave.

LOGOGRIF

1—2—5

I December den altid er.
Desværre det næsten aldrig snør.

10—2—9

Dette er dog et ækelt Dyr.
Born og Voksne den alle sky'r.

5—6

I Regnvejrr vi finde kan 5—6
under det store Bogetræ.

13—4—9

Er du uartig, du dette faar,
hvis det efter Fortjeneste gaar.

15—6—9—14

Det hænder, du faar en 15—6—9—14 lang,
men saa skal du bare flojtte en Sang.

8—7—10—6—9—11—5

Mon du nu dette gætte kan,
det er et Dyr, der findes paa Land.

10—14—12—11

Et Hus kan ofte være til 10—14—12—11,
men ikke altid du gad det eje.

3—11—14—13

In English it is called so!
Du drikke det kan — find det saa — vær's'go'.

1—2—3—4—5—6—7—8—9—10—

11—12—13—14—15

Det hele du glæder dig vældig til,
til denne vi alle komme vil.

Ved Hammershus Ruin.

I København blev vi fulgt til Skibs af alle de trofaste, københavnske Spejdere, der kom med gode Raad angaaende Søsygens Kvaler, og saaledes udrustet med de bedste Forhaabninger om en dejlig og rolig Overfart, krøb vi i Posen, — men Godmorgen, eller rettere Godaften, for Klokken var næppe 12, før den første (Løyer) maatte bringe sit Offer til Havets Guder, og nu gik det Slag i Slag lige til det Øjeblik, hvor „Heimdal“ laa rolig og vuggede ved Rønnes Kaj.

Følgende stod at læse i „Bornholms Tiden- de“ den næste Dag: — Blandt „Heimdal“s Dækpassagerer i Nat var ca. 20 Pigespejdere fra Pigespejderskolen i Korinth paa Fyen. — (Paa Skibet var der nogle, der troede, vi var fra Grækenland). Navnlig disse sidste havde haft en meget ubehagelig Nat i Skibets For- last og var meget forkomne af Søsyge, da de endelig naaede i Havn.

Vi boede i Gudhjem i et Vandrehjem, „Feriegaarden“. Dagene tilbragte vi med at tage

Paa Vej til Ducodde.

Spejderskolens Tur til Bornholm.

Onsdag den 15. Maj drog Spejderskolens Elever af Sted paa Store Bededagslejr paa Bornholm. Flokken bestod af samtlige Elever og Lærerinder med Svigermor i Spidsen, desværre var Chefen forhindret i at være med.

Udflugter til alle Øens skønne Steder. Vi havde 8 Dages Kort til Jernbanerne.

Togfolkene var saa flinke, og vi var saa fine Venner med dem, saa de standsede Toget ved en lille Vej, fordi det var nærmere for os at staa af der.

En Dag var vi ved Johns Kapel og Hammeren, en anden Dag ved Dueodde, en tredje Dag ved Rø o. s. v.

Vores første Tur gik til Almindingen. Vi kørte med Toget fra Gudhjem til Almindingen. Vi travede rundt i Almindingen, spiste vores Mad ved Lilleborg Ruin og tog Toget tilbage til Østerlars Kirke. Vi gik hjem fra Østerlars Kirke langs med Kobbæa, der har Bornholms største Vandfald.

Den næste Dag var vi paa Dueodde. Vi gik langs Stranden i det hvide Sand. Vejret var straalende, Humøret højt.

En af Dagene gik vi til Rø. Der spiste vi vores Mad nede paa Klipperne. Da flere af Spejderne foretrak at udnytte deres Jernbanekort til det yderste, tog de Toget og kørte fra Rø til Rønne, hvor de havde et Par Timers Ophold, fra Rønne til Aakirkeby, hvor de skulde skifte Tog, og derfra til Gudhjem. — Mens de kørte rundt med Toget, var vi syv, der nød Livet paa Klipperne i den bagende Sol.

Torsdag den 23. vendte vi atter Næsen hjemad, fyldt med Energi til at tage fat paa vort daglige Arbejde paa Spejderskolen, og saa solbrændte, at Chefen næppe kunde kende os, da vi myldrede ud af Toget i Korinth.

Jytte og Rolle.

Depotet, Korinth, lukket i Juli.

Filialen, København, lukket 1.-15. August.

De københavnske Divisioners Majfest paa Hvidegaard den 18. Maj.

Det er helt underligt, at det allerede er Maj — Aaret er fløjet af Sted med utrolig Fart, og nu samledes vi igen for at byde Foraaret velkommen. Nogle Troppe, nemlig Hvidegaard, I. Øbro, II. Hellerup og IV. København tog allerede ud Kl. 3 om Eftermiddagen. Vi skulde have Enkeltmandskonkurrence i 1) Signalering, 2) Kast med Redningsreb, 3) Stik og Længdekast med Bold. Det var spændende, hvem der vilde vinde — det skulde først aabenbares ved Baalet om Aftenen. Ved 7 Tiden begyndte de andre Troppe at komme, og henad otte var vi samlet ca. 175 Spejdere og en hel Del Forældre. Majstangen var ogsaa lavet om Eftermiddagen, og nu skulde vi vise, hvad vi kunde af Folkedanse. Det er svært, naar 175 Mennesker synger i hver sin Takt, at faa noget ud af det, men vi morede os dejligt, især da vi sang den svenske: „Ha, ha, ha, det gik jo ganske bra“ og flere Spejdere yndefuldt trimlede over smaa Jordhoje. Lidt over halv ni blev der tændt et pragtfuldt Baal. Først læste „Nigger“ et Digt, „Baalte af Gunnar Jørgensen“, bagefter fremsagde en lille Blaamejse fra Hvidegaard en Prolog, der ogsaa handlede om Baalets Magt. Blaamejser fra „Nigger“s Trop og IV. Kbhvn optraadte med Sang og Dans og holdt meget Bifald.

Sangkoret lærte os en ny Kanon og sang flere Sange, vi ikke havde hørt for. Saa blev Præmierne fra Eftermiddagens Turnering uddelt. Hvidegaard fik baade for Signalering og Kast med Redningsreb, godt gjort af Spejderne. En Spejder fra I. Øbro vandt i Stik og Kast med Bold.

Vi sluttede med „Kongernes Konge“ og „Tapto“. Endnu et Led i Kæden af Minder, vi har fra vor Spejdertid.

Snip, IV. Kbhvn.

Jydsk Børnehave-Seminarium

(Frøbel).

Uddannelseskursus for Lærerinder til Børnehaver og Fritidshjem.

Nyt Hold begynder 1. Septbr.

Program sendes.

MARGRETHE CHRISTIANSEN, »Kimc«, eksam. Frøbellærerinde.

ANNALIS PAPE, eksam. Frøbellærerinde.

Hjarnøgade 9 (ved Samsøgades Skole). Aarhus. Tlf. 8024 mellem 12—13.

KØB TELTE - NU!

Korpsets Standardtelt — et Patruljetelt af 8oz Army
Duck — 96,00, Underlag 24,50

4 Mands Telt i 8 oz	48,00, Underlag 14,50
4 Mands Letvægtstelt (Cottonette)	40,00, Underlag 12,60
4 Mands Letvægtstelt (Silkonette)	45,00, Underlag 12,60
2 Mands Letvægtstelt (Cottonette)	27,00, Underlag 8,40
2 Mands Letvægtstelt (Silkonette)	34,00, Underlag 8,40
Køkkentelt, Tvistlærred	32,00
Køkkentelt, Cottonette	38,00

*Disse Telte kan leveres paa ganske kort
Tid, men Depotet modtager Bestilling
paa hvilket som helst Telt, De ønsker.*

Skriv blot til Korinth!

Har Du dit Lejrudstyr i Orden? Se bl. a. Side 2

FRITZ HEIMBÜRGER

GULDSMEDEMESTER

KØBMAGERGADE 63—65 CENTRAL 7730—10730

PRÆMIER — EMBLEMER — MEDAILLER
PLAQUETTER — FORLOVELSESRINGE
I ALLE FÅØNER

REDAKTION: Merete Kloch, Hjørring. (Hertil sendes alt angaaende Bladets Indhold.)

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: »Pigespejderen«, Spejderskolen, Korinth, Fyn. Postgiro-Konto: 36302

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri (Dreyer), Odense. Afleveret til Postvæsenet den 19. Juni 1935